

N:o 54.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 30 april 1896.

— — — — — Andra Kammaren den 30 —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar om anslag till upprensning af Kalmar sund och ombyggnad af Vaddö kanal.

(Statsutskottets utlåtande n:o 28.)

Till Konungen.

Eders Kongl. Maj:t har i statsverkspropositionen föreslagit Riksdagen att, under förbehåll att de i statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 14 sistlidne januari omförmälda, af stadsfullmäktige i Kalmar gjorda åtaganden behörigen fullgöras, till bestridande af kostnaderna för upprensning af en segelränna genom Kalmar sund bevilja ett anslag af 405,000 kronor och deraf på extra stat för år 1898 anvisa ett belopp af 202,500 kronor.

Då det icke torde kunna förnekas, att anskaffandet af en djupare segelränna i Kalmar sund är af stor betydelse för ej mindre handeln och sjöfarten än försvaret till sjös, samt det förslag, hvilket blifvit uti ofvannämnda statsrådsprotokoll förordadt till antagande vid ett eventuellt utförande af det ifrågasatta arbetet, synes på ett förtjenstfullt sätt

åstadkomma en äfven för djupgående fartyg tillgänglig farled, erbjudande såväl i många fall kortare väg som under ogynnsamma väderleksförhållanden en säkrare och lugnare passage än den utanför Ölands ostkust, har Riksdagen bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning,

I statsverkspropositionen har Eders Kongl. Maj:t vidare föreslagit Riksdagen att till ombyggnad och förbättring af Väddö kanal bevilja ett anslag af 600,000 kronor deraf på extra stat för år 1898 anvisa ett belopp af 300,000 kronor.

Riksdagen finner det vara ådagalagdt, icke blott att upprensandet af Väddö kanal är en trängande nödvändighet, utan äfven att, derest åt arbetet å kanalens förbättring gifves den i Eders Kongl. Maj:ts förslag afsedda omfattning, kanalen skall komma att för samfärdseln blifva af så betydande gagn, att den ökade kostnad, som ombyggnadsplanen betingar i jämförelse med tidigare beslutade rensningsåtgärder, väl uppväges af kanalens derigenom framkallade större nytta för den allmänna trafiken. Om Riksdagen således ansett sig böra besluta anvisandet af medel för kanalens iståndsättande och förbättrande i enlighet med det förslag, som legat till grund för ifrågavarande framställning, har Riksdagen likväl trots, att hela det af Eders Kongl. Maj:t äskade beloppet, 600,000 kronor, icke skulle behöfva af Riksdagen för ändamålet beviljas, utan att ett statsanslag af 500,000 kronor vore tillräckligt därför.

Till en början vill Riksdagen fästa uppmärksamheten derpå, att af kanalkassans behållning, enligt uppgift utgörande 17,908 kronor 82 öre i november 1896, ett belopp af 15,000 kronor bör kunna användas för ifrågavarande arbete. Å ena sidan lära nemligen deri obestriddigen ingå underhållsarbeten, hvilka enligt meddelade bestämmelser skolat bekostas med kassans tillgångar, och å andra sidan torde det få antagas, att efter kanalens ombyggnad utgifterna för underhållet skola åtminstone för den närmaste tiden hålla sig vid en någorlunda låg siffra. Enligt Riksdagens mening bör för öfrigt, sedan kanalen blifvit försatt i ett så väsentligt förbättradt skick, till följd af ökad trafik, kanalafgifterna, helst om taxan kan höjas i sammanhang med ombyggnaden, bereda ofvannämnda kassa en betydligt ökad inkomst, så att kanalens underhåll derigenom för framtiden betryggas.

Riksdagen anser sig vidare böra framhålla, att i den af Eders Kongl. Maj:t begärda summan ligger ett belopp af 24,000 kronor, som tillkommit för att möjliggöra utförande under vintern af i ombyggnadsförslaget upptagna bergsprängnings- och jordschaktningsarbeten i den s. k. mellersta kanalen, hvilka arbetens verkställande under annan års-

tid skulle hafva till följd, att kanalen finge under ett helt år afstängas för trafik. Som Riksdagen emellertid hyser den uppfattningen, att ombyggnaden kan utan anmärkningsvärd olägenhet fördelas på tre år i stället för, såsom i Eders Kongl. Maj:ts proposition skett, på två, torde tillfälle yppas att under den sålunda förlängda arbetstiden utföra omfördälda arbeten å tider, då antingen trafik å kanalen ej eger rum eller den trafik, som finnes, icke är af större betydighet, än att en afstängning af kanalen ej skulle verka synnerligen menligt.

Eders Kongl. Maj:t har år 1889 å handels- och sjöfartsfonden anvisat 54,900 kronor till kanalens rätande och fördjupning. Då detta belopp, enligt hvad upplyst blifvit, icke utgått, bör det efter Riksdagens åsigt ej möta betänklighet att anlita berörda fond för att fylla återstoden af den summa, Riksdagen ansett sig icke behöfva bevilja, eller 61,000 kronor, helst som Riksdagen vid statsanslaget anser sig böra fästa det vilkor, att vederbörande kommuner i orten skola dels utan afgift eller annan ersättning tillhandahålla för ombyggnaden erforderliga, välbelägna upplagsplatser för sten och grus m. m., dels ock kostnadsfritt till staten öfverlemna den mark, som måste tagas i anspråk för kanalens rätning eller annat i samband med ombyggnaden stående stadigvarande behof. Härigenom bör nemligen någon besparing i de beräknade kostnaderna kunna vinnas.

I fråga slutligen om det belopp, hvilket bör beviljas för år 1898, torde, med hänsyn till den förutsatta utsträckningen af arbetstiden till tre år, samma belopp lämpligen kunna bestämmas till 150,000 kronor.

Riksdagen har alltså på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts ifrågasvarande framställning att Riksdagen, till ombyggnad och förbättring af Väddö kanal — under vilkor att vederbörande kommuner i orten dels utan afgift eller annan ersättning tillhandahålla för nämnda arbete behöfliga upplagsplatser för sten och grus m. m., så belägna, att minsta möjliga transportkostnad derigenom uppstår, dels ock kostnadsfritt till staten öfverlemna den mark, som erfordras för kanalens rätning eller annat i samband med ombyggnaden stående stadigvarande behof — beviljat ett anslag af 500,000 kronor och deraf på extra stat för år 1898 anvisat ett belopp af 150,000 kronor.

Stockholm den 30 april 1897.

Med undersätlig vördnad.